

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.7.20.
COM(2016) 482 final

2016/0231 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió megvalósítása és a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nyomon követésének és bejelentésének rendszeréről szóló 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2016) 247 final}

{SWD(2016) 248 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az Európai Tanács 2014 októberében megállapodott a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről. A keret értelmében az Európai Unió (EU) vállalja, hogy 2030-ra jogilag kötelező irányzámként a gazdaság teljes egészében az üvegházhatású gázok (ÜHG-k) hazai kibocsátását az 1990-es szinthez viszonyítva 40%-kal csökkenti. Ehhez a kibocsátáscsökkentéshez minden gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia. Az Európai Tanács megerősítette, hogy ezt a célt az Unió együttesen, a lehető legnagyobb mértékben költséghatékony módon fogja teljesíteni, továbbá hogy ennek érdekében a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó és annak hatálya alá nem tartozó gazdasági ágazatokban 2030-ra 2005-höz képest 43%, illetve 30% csökkentést kell elérni.

A jelenleg folyamatban lévő szakpolitikai intézkedések mellett az ÜHG-kibocsátás csökkenése várhatóan nem lesz elegendő ahhoz, hogy az Európai Unió teljesítse az 1990-hez képest 2030-ig vállalt 40%-os csökkentést, és főként ahhoz, hogy 2005-höz képest 30%-kal mérséklődjön a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatok ÜHG-kibocsátása. A jelenlegi tendenciák mellett, azt feltételezve, hogy – egyebek mellett az általános energiahatékonyság, az épületek energiahatékonysága, a közúti járművek széndioxid-kibocsátása, a megújuló energiaforrásból előállított energia, a hulladéklerakók, a körforgásos gazdaság és a fluortartalmú üvegházhatású gázok területén – a meglévő jogilag kötelező célok maradéktalanul teljesülnek és a folyamatban lévő szakpolitikai intézkedések teljes körben végrehajtásra kerülnek, a közös kötelezettségvállalási határozat¹ hatálya alá tartozó kibocsátás 2030-ra várhatóan csupán mintegy 24%-kal lesz a 2005-ös szint alatt. Ezért olyan nemzeti célértékekre van szükség, amelyek ösztönöznék a kibocsátáscsökkentést fokozó további szakpolitikai intézkedések bevezetésére. Ez a javaslat – az Európai Tanács következtetéseivel összhangban – olyan nemzeti célszámokat határoz meg, amelyek a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokban 2030-ra a teljes EU-ra kiterjedően méltányos és költséghatékony módon 30% csökkentést biztosítanak a 2005-ös szinthez képest. A tagállamok a 2030-ra az EU szintjén elérendő átlagos kibocsátáscsökkentéshez a 2005. évi értékek 0%-ától 40%-áig terjedő mértékben járulnak hozzá. Az e rendeletben foglalt csökkentések különösen az épületek, a mezőgazdaság, a hulladékgazdálkodás és a közlekedés területén segítik elő a javulást.

Ez a javaslat egyben a Párizsban elfogadott éghajlat-változási megállapodásban vállalt EU-kötelezettségek teljesítését is szolgálja. A Bizottság 2016. június 10-én javaslatot terjesztett elő annak érdekében, hogy az Európai Unió megerősítse a Párizsi Megállapodást.² A javaslat elfogadását megelőzte a Párizsi Megállapodás Bizottság általi értékelése.³

A Párizsi Megállapodás elfogadása az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye részes feleinek huszonegyedik konferenciája keretében, 2015 decemberében történt. A megállapodásban a felek azt a hosszú távú célt tűzték ki, hogy a globális hőmérsékletek 2 °C-nál jóval kisebb mértékben haladják meg az iparosodás előtti korszakok hőmérsékletét, és erőfeszítések történjenek annak érdekében, hogy ez az érték 1,5 °C alatt maradjon. Az

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 406/2009/EK határozata az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

² COM(2016) 395 final.

³ COM(2016) 110 final.

Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPCC) tudományos alapon tett megállapításai szerint az EU-nak azt a célt kell kitűznie, hogy 2050-ig 80–95%-kal mérsékli ÜHG-kibocsátását 1990-hez képest, miközben a fejlődő országok csoportja is elvégzi a szükséges csökkentéseket.

Az Európai Unió és az összes többi részes fél köteles ötévente bejelenteni nemzeti hozzájárulásának mértékét, amelyhez alapul a 2023-ban, majd azt követően ötévente esedékes globális értékelés szolgál.

Ahhoz, hogy az Európai Unió képes legyen teljesíteni a belföldi kibocsátás 2050-ig legalább 80%-kal való csökkentésére vonatkozó hosszú távú célt, folyamatos előrehaladást kell elérnie a kis szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérésben. Ehhez az áttéréshez szükség van a vállalkozók és a beruházók magatartásának megváltozására, továbbá olyan ösztönzőkre, amelyek a teljes szakpolitikai spektrumra kiterjednek. Fontos szempont, hogy az áttérés lehetőségeket teremtsen az Európai Unió számára a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés terén. Ösztönzi a megújuló energiaforrások hasznosítására irányuló beruházásokat és innovációt, segítve ezzel az Európai Unió azon törekvését, hogy világszinten vezető szerepre tegyen szert az érintett ágazatokban, és emellett – például az energiahatékonyság területén – bővíti az EU-ban előállított áruk és szolgáltatások piacát. A tiszta energiára való áttérés összefüggésében a kibocsátáscsökkentés újabb tagállami politikákat és intézkedéseket tesz szükségessé. Erőteljesen ösztönözni kell a települési és a regionális önkormányzatok, a városok, valamint a helyi és a regionális szintű szerveződések tevékenységét. A tagállamoknak minden lehetséges szinten biztosítaniuk kell a központi irányítás és a helyi önkormányzatok közötti együttműködést.

A szilárd alapokon nyugvó éghajlat-politikai keret végrehajtása kulcseleme a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és a hozzá csatlakozó előretekintő éghajlat-politika létrehozásának. Ehhez a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó gazdasági ágazatokban is folytatni kell az ambiciózus éghajlat-politikai fellépést, és további előrelépéseket kell tenni az energiaunió összes részterületén annak érdekében, hogy a polgárok a biztonság, a fenntarthatóság, a versenyképesség és a megfizethetőség elveinek érvényesülésével jussanak energiához.

Norvégia és Izland jelezte, hogy részt venne az Unió és a tagállamok közös fellépésében. A Norvégia és Izland esetleges részvételére irányadó feltételeket külön jogi aktus fogja meghatározni. Norvégia világossá tette, hogy a 2021-től 2030-ig tartó időszakban maradéktalanul ki kívánja venni a részét a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó gazdasági ágazatokban végrehajtandó kibocsátáscsökkentésből. Mivel a 2005-ös szintekre vetített tagállami célértékek 0% és 40% között vannak, egy főre jutó bruttó hazai terméke (GDP) alapján Norvégiához vélhetően 40%-os célt kell hozzárendelni, továbbá Norvégia és Izland ugyanúgy részt vehetne a rugalmassági mechanizmusokban, mint bármelyik tagállam. A célértékek véglegesítése a javaslat elfogadásakor fog csak megtörténni. Ez a javaslat független Norvégia és Izland közös fellépésben való részvételének módjától.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez a javaslat általában véve folytatja a közös kötelezettségvállalási határozatban az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokra vonatkozóan meghatározott szakpolitikai irányvonalat. Az Európai Tanács kifejezetten kérte a jelenlegi szakpolitikai architektúra továbbvitelét, és iránymutatással szolgált egyes olyan konkrét kérdésekben, amelyekkel a 2021-től 2030-ig tartó időszak kapcsán foglalkozni kell, köztük a nemzeti kibocsátáscsökkentési célok meghatározásával kapcsolatban is.

A nemzeti kibocsátáscsökkentési célok meghatározása – a jelenlegi közös kötelezettségvállalási határozat megközelítésével és az Európai Tanács 2014. októberi ülészakán megfogalmazott iránymutatással összhangban – az egy főre jutó GDP-ből indul ki. Azon tagállamok esetében, amelyek egy főre jutó GDP-je nagyobb az EU-átlagnál, a célszámok a költséghatékonyság elve alapján tovább differenciálódnak. Ez az eljárás – az Európai Tanács által megerősített módon – egyensúlyt teremt a méltányosság és a költséghatékonyság szempontja között.

Annak ösztönzése érdekében, hogy a földhasználattal kapcsolatos ágazatokban – ideértve a mezőgazdaságot is – valós előrelépésre kerüljön sor, és eközben az elszámolás megbízhatósága és az általános környezeti integritás szempontjának érvényesítése is biztosított legyen, a javaslat egy újfajta rugalmassági mechanizmust vezet be, amely szükség esetén lehetőséget ad arra, hogy a tagállamok a közös kötelezettségvállalási határozat hatálya alá tartozó gazdasági ágazatokkal összefüggő célok teljesítése szempontjából korlátozott körben figyelembe vegyék a földhasználat, a földhasználat-megváltoztatás és az erdőgazdálkodás („LULUCF”) területét érintő egyes elszámolási kategóriákból származó nettó elnyeléseket, úgy, hogy a LULUCF-ágazatokban ne keletkezzen negatív egyenleg.

Ez összhangban van az Európai Tanács iránymutatásával, amely a mezőgazdaság és a földhasználattal összefüggő más ágazatok kisebb kibocsátás-visszafogó potenciáljából indul ki, valamint annak fontosságából, hogy kellőképpen megvizsgálásra kerüljenek az ágazatban az ÜHG-kibocsátások mérséklésével és az üvegházhatású gázok megkötésével kapcsolatban rejlő lehetőségek optimális kihasználásának legjobb módjai, ideértve az erdősítést is.

A javaslat egy másik, az Európai Tanács iránymutatásával ugyancsak összhangban lévő, új rugalmassági mechanizmust is tartalmaz, amely azokat a tagállamokat érinti, amelyek nemzeti kibocsátáscsökkentési célértéke jelentősen nagyobb mind az EU-átlagnál, mind pedig költséghatékony csökkentési potenciáljuknál, valamint azokat, amelyek 2013-ban nem osztottak ki ingyenesen kibocsátási egységeket ipari létesítményeiknek. Ez a mechanizmus azt teszi lehetővé az érintett tagállamok számára, hogy a közös kötelezettségvállalási határozatból fakadó kötelezettségeik teljesítésének megkönnyítése érdekében meghatározott mennyiségű, az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben nyilvántartott kibocsátási egységet töröljenek.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A Bizottság 2016 hátralévő részében további jogalkotási javaslatok előterjesztését tervezi az Európai Tanács által kitűzött azon célok teljesítésének elősegítésére, amelyek értelmében az Európai Unióban elfogyasztott összes energián belül 2030-ig legalább 27%-ra kell növelni a megújuló energiaforrásból előállított energia részarányát, és 2030-ig legalább 27%-kal kell növelni az energiahatékonyságot. (Ezt a 30%-os EU-szint szem előtt tartásával 2020-ig felül kell vizsgálni.) Ezek a javaslatok segíteni fogják a európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeren kívüli éghajlat-változási célkitűzések teljesítését, különösen az épületek esetében. Emellett a Bizottság közleményben fog foglalkozni a közlekedési ágazat dekarbonizációjával, amelyben fellépéseket határoz meg a közlekedésből származó ÜHG-kibocsátás további csökkentésének elősegítésére.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

Az éghajlatváltozás határokon átnyúló probléma, amelyet nem lehet csupán tagállami vagy helyi fellépéssel megoldani. Az éghajlatváltozás elleni fellépést európai szinten, és ahol csak

lehet, globális szinten kell koordinálni. A szubszidiaritás elve alapján indokolt az EU-szintű fellépés. Az Európai Unió az éghajlatváltozás kezelése érdekében 1992 óta dolgoz ki közös megoldásokat és ösztönző globális intézkedéseket. Az EU-szintű fellépés háttérrel biztosít a 2030-ra és hosszabb távra kitűzött kibocsátáscsökkentési célok költséghatékony teljesítéséhez, miközben biztosítja a méltányosság és a környezeti integritás szempontjainak érvényesülését.

Az Európai Uniónak az éghajlatváltozással kapcsolatos hatáskörét az EUMSZ 191–193. cikke erősíti meg és fejti ki részletesen. A javaslat jogalapja az EUMSZ 192. cikke. Az EUMSZ 191. cikke és 192. cikkének (1) bekezdése értelmében az Európai Uniónak többek között a következő célkitűzések eléréséhez kell hozzájárulnia: a környezet minőségének megőrzése, védelme és javítása; a regionális vagy világméretű környezeti problémák leküzdésére és különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló intézkedések ösztönzése nemzetközi szinten.

Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem képesek kielégítően megvalósítani, és – a rendelet léptékére és hatásaira való tekintettel – ezek a célok az Unió szintjén jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően intézkedéseket hozhat.

Ez a rendeletjavaslat az arányosság elvének is megfelel, mert nem lépi túl az Európai Uniónak a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó ÜHG-kibocsátás-csökkentési céljainak költséghatékony módon történő teljesítéséhez szükséges mértéket, miközben biztosítja a méltányosság és a környezeti integritás szempontjainak érvényesülését.

Az Európai Tanács megállapodott abban, hogy a gazdaság teljes egészére kiterjedően úgy kell csökkenteni az EU-n belüli ÜHG-kibocsátást, hogy az legalább 40%-kal kisebb legyen az 1990-es értékeknél. Ez a javaslat e kibocsátás több mint felére vonatkozik, és a kitűzött célt leghatékonyabban rendelet útján lehet elérni. E javaslat és a nyomon követés rendszerét meghatározó rendelet⁴ (a továbbiakban: nyomonkövetési rendelet) között jelentős mértékű szinergiák vannak. A javaslat a nemzeti szinten szükséges kibocsátáscsökkentés elérése érdekében a tagállamokkal, valamint az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel szemben támaszt követelményeket.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

• A hatályos szabályozás utólagos értékelése és célravezetőségi vizsgálata

A közös kötelezettségvállalási határozat 14. cikke alapján, amelynek értelmében a Bizottság 2016. október 31-ig köteles jelentésben beszámolni a határozat végrehajtásának értékeléséről, e javaslat előkészítésekor 2015-ben sor került a közös kötelezettségvállalási határozat felülvizsgálatára.⁵

Miközben a határozat végrehajtása még kezdeti szakaszánál tart, már most kijelenthető, hogy a benne rögzített vállalások – legalább részben – eredményesen ösztönöznek olyan új nemzeti szakpolitikák és intézkedések végrehajtására, amelyek a határozat szabályozási területén

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. május 21-i 525/2013/EU rendelete az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

⁵ COM(2016) 483: A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 406/2009/EK határozat végrehajtásának annak 14. cikke szerinti értékeléséről.

elősegítik az ÜHG-kibocsátás tényleges csökkenését. Ezt a hatást erősíti az a körülmény, hogy a határozat elfogadása több más, az EU éghajlat- és energiapolitikájához tartozó kezdeményezés útjára indításával együtt, egy „2020-as kezdeményezéscsomag” keretében történt, párhuzamosan például az energiahatékonyságra vagy a megújuló forrásból előállított energiára vonatkozó célok kitűzésével. A határozat hatálya alá tartozó gazdasági ágazatok közül többen, például az épületek, a közlekedés, a mezőgazdaság és a hulladékgazdálkodás területén az eddig elért kibocsátásmérséklés jelentős mértékben tudható be olyan tényezőknek, mint például a technológiaváltás, amelyeket befolyásol a „2020-as kezdeményezéscsomagon” alapuló szakpolitikai fellépés. Az európai uniós és a nemzeti szintű éghajlat- és energiapolitikai fellépés mellett a gazdasági válság és – egyes országokban – a gazdasági tevékenység bővülése is kihatott az ÜHG-kibocsátásra.

Összességében véve elmondható, hogy a közös kötelezettségvállalási határozat hatására a tagállamok aktívabban kezdtek törekedni az érintett ágazatokból származó kibocsátás csökkentésére irányuló új intézkedések kidolgozására és optimalizálására. Az értékelés megállapította, hogy a közös kötelezettségvállalási határozat adminisztratív szempontból csekély többletterhet rótt a tagállamokra, miközben lehetőség van a kapcsolódó igazgatási költségek további csökkentésére. A Bizottságnál a nyomon követési és a megfelelési rendszerrel kapcsolatban felmerülő igazgatási költség mintegy évi 650 000 EUR, míg a 28 tagállamban együttesen mintegy évi 500 000 EUR ilyen jellegű költség jelentkezik.

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

Az Európai Bizottság nyilvános konzultáció⁶ keretében vizsgálta, hogy a tagállamok milyen erőfeszítéseket tesznek ÜHG-kibocsátásuk csökkentése és ezáltal az Európai Unió által 2030 távlatában kitűzött ÜHG-kibocsátás-mérséklési célok teljesítése érdekében.

Ez a konzultáció kiegészítette a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről összeállított zöld könyv kapcsán 2013-ban szervezett konzultációt, és teljes mértékben nyilvános volt. Középpontjában a meglévő rugalmassági mechanizmusok javítása, az adatszolgáltatás és a megfelelés, a nemzeti ÜHG-kibocsátás-csökkentési célok meghatározásának alapelvei, valamint a kibocsátáskereskedelmi rendszer és a közös kötelezettségvállalási határozat közötti korlátozott, egyszeri átvitelt lehetővé tévő rugalmassági mechanizmus állt. Emellett kiterjedt a csökkentési célok teljesítését elősegítő európai uniós szintű kiegészítő fellépésre, a kapacitásépítésre és a nemzeti, a regionális és a települési szintű végrehajtás más eszközökkel történő támogatására is. A Bizottsághoz 114 formális válasz érkezett a tagállami érdekelt legszélesebb köreitől.⁷

Az Európai Bizottság emellett 2015 folyamán az Éghajlatváltozási Bizottság munkacsoportjainak négy ülése keretében is konzultált a tagállamokkal. Ezek az egyeztetések a jelenlegi belső rugalmassági mechanizmusok működésének javítására a 2020 utáni időszakra nézve igénybe vehető különböző lehetőségekkel, valamint az adatszolgáltatás és a megfelelés adminisztrálásának módjával foglalkoztak.

Az érdekeltekkel folytatott konzultációkról bővebb összefoglaló az e jogalkotási javaslat kapcsán végzett hatásvizsgálatot ismertető jelentés 8.2. mellékletében található.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

Az Európai Unión belül várható jövőbeli hatások kvantitatív értékelése a 2030-as keret kapcsán előterjesztett javaslathoz készült értékelésen alapul, és azt a közös

⁶ A konzultáció 2015. március 26. és június 18. között zajlott, a részletek a következő internetcímen tekinthetők meg: http://ec.europa.eu/clima/consultations/articles/0025_en.htm

⁷ Lásd SWD(2016) 247, 8.2. melléklet.

kötelezettségvállalási határozattal összefüggő elemekkel összefüggésben kiegészíti, illetve naprakésszé teszi. A Bizottság az Athéni Nemzeti Műszaki Egyetemet, az IIASA-t és az EuroCare-t kérte fel egy aktualizált referencia-forgatókönyv⁸ modellezésére, és ennek alapján került sor a szakpolitikai forgatókönyvek kvantitatív hatásainak meghatározására. Az energiarendszer és a szén-dioxid-kibocsátás modellezése a PRIMES modell, a szén-dioxidon kívüli ÜHG-kibocsátás a GAINS modell, a mezőgazdaság szén-dioxidon kívüli ÜHG-kibocsátásáé pedig a CAPRI keretmodell segítségével történt.

Az elemzést kiegészítették a nyilvános konzultáció keretében az érdekeltek által tett észrevételekben megjelenő szakértői vélemények, valamint a tagállamok által a nyomonkövetési rendelet alapján 2015-ben benyújtott ÜHG-előrejelzések.

Emellett a Bizottság megbízásából egy külső tanácsadó csoport 2015-ben háttér tanulmányt készített a közös kötelezettségvállalási határozat végrehajtásának értékeléséhez.⁹

• **Hatásvizsgálat**

A javaslat kapcsán elvégzett hatásvizsgálat¹⁰ kiegészíti a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai kerettel összefüggésben 2014-ben végzett hatásvizsgálatok¹¹ elemzéseit. Ez adta az analitikai alapot a 2030-ra kitűzött, az 1990-es szintre vonatkoztatott legalább 40%-os ÜHG-kibocsátás-csökkentési célhoz, valamint az ennek a célnak a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó és annak hatálya alá nem tartozó gazdasági ágazatok közötti megosztása tekintetében 2030-ra 2005-höz viszonyítva teljesítendő 30%-os, illetve 43%-os kibocsátáscsökkentési cél megfogalmazásához.

A hatásvizsgálat keretében – a jelenleg hatályos közös kötelezettségvállalási határozatra és az Európai Tanács iránymutatására alapozva – megvizsgáltuk, hogy milyen lehetőségek vannak a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó, a LULUCF-ágazatokon kívüli gazdasági ágazatokban a kibocsátáscsökkentés végrehajtására. Áttekintettük, hogy milyen hatással van a javaslat a méltányosságra, a költséghatékonyságra és a környezeti integritásra.

Újraértékeltek az egy főre jutó GDP-n alapuló célmeghatározás módszertanát, amely biztosítja ugyan a méltányosságot, de a 2013-ból rendelkezésre álló adatok alapján aktualizálásra szorult. Elemeztük, milyen mértékben igazíthatók ki a célértékek azon tagállamok csoportján belül, amelyek egy főre jutó GDP-je nagyobb az átlagnál, és hogy mely tagállamok esetében vethet fel különös aggályokat a célértékek költséghatékony teljesítése. A lineáris célpálya kezdőpontját illetően a környezeti integritás szempontjából helyesnek, igazgatási szempontból pedig kivitelezhetőnek találtuk azt a megoldást, hogy meghatározásának módszertana hasonló legyen a hatályos közös kötelezettségvállalási határozat szerinti, a közelmúltbeli kibocsátásokon alapuló módszertanhoz.

A hatásvizsgálat megmutatta, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó ágazatokból, illetőleg a LULUCF-ágazatokból való átvitelt lehetővé tévő új rugalmassági mechanizmusoknak korlátozott hatókörűeknek kell lenniük, hiszen csak így biztosítható, hogy a hosszú távú kibocsátáscsökkentési célkitűzésekkel összhangban a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó gazdasági ágazatokban is újabb valós fellépésekre kerüljön

⁸ Európai Bizottság: EU Reference Scenario 2016, Energy, Transport and GHG Emissions, Trends to 2050 (Az EU 2016-os referencia-forgatókönyve: Energia, közlekedés és ÜHG-kibocsátás – Trendek 2050-ig).

⁹ Supporting study for the Evaluation of Decision No. 406/2009/EC (Effort Sharing Decision) (Háttér tanulmány a 406/2009/EK határozat [a közös kötelezettségvállalási határozat] értékeléséhez), Ricardo Energy and Environment, Trinomic és Vito.

¹⁰ SWD(2016) 247 és SWD(2016) 248. A hatásvizsgálatról készült jelentés tervezetéről a Szabályozói Ellenőrzési Testület kedvező véleményt alkotott – lásd: SEC(2016) 339.

¹¹ SWD(2014) 15, SWD(2014) 255 final.

sor. Ugyanakkor mindkét rugalmassági mechanizmus lehetőséget ad a sajátos tagállami körülmények figyelembevételére. Az egyszeri rugalmassági mechanizmus esetében ez jellemzően a költséghatékonyság igényével van összefüggésben, és a legnagyobb célszámmal rendelkező tagállamok esetében merül fel. A LULUCF-ágazat esetében a mezőgazdasági ágazat szén-dioxidon kívüli ÜHG-kibocsátásának korlátozott mérséklési potenciálja okozhat problémát, és ez a kérdés azokban a tagállamokban merül fel elsősorban, amelyek összkibocsátásában nagy részarányt képvisel a mezőgazdaság. A meglévő rugalmassági mechanizmusok még kipróbálatlanok, és tág lehetőségeket adnak a költségcsökkentésre és a költséghatékonyság biztosítására. Esetleges továbbfejlesztésük kapcsán figyelembe kell venni az igazgatási költségvonzatokat. Jelenleg az igazgatási költségek mind a tagállamokban, mind az Európai Bizottságnál korlátozott mértékűek, és ez az ötévenkénti megfelelés-ellenőrzés bevezetésének hatására még csökkenni is fog.

A javasolt intézkedés elsősorban a nemzeti közigazgatásokra lesz hatással. A vállalkozások, köztük a kis- és középvállalkozások, illetve a mikrovállalkozások esetében nincs közvetlen adatszolgáltatási kötelezettség, sem más adminisztrációs következmény. A nemzeti és EU-szintű kibocsátáscsökkentő intézkedések jellegétől és hatókörétől függően az érdekelt különböző csoportjai számolhatnak hatásokkal, ideértve a vállalkozásokat és a fogyasztókat is. A konkrét javaslatok kapcsán mindezeket a sajátos hatásokat értékelni kell.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A jogalkotás minőségének javítása iránti elkötelezettségének megfelelően a Bizottság a javaslatot inkluzív módon, teljes átláthatóság és az érdekeltekkel folytatott folyamatos párbeszéd mellett készítette. Amiatt, hogy a javaslat szerint az éves megfelelés vizsgálatát ötévenként kell csak elvégezni, a tagállamokra és a Bizottságra a megfeleléssel kapcsolatos igazgatási feladatokból háruló adminisztrációs terhek és költségek csökkenni fognak. A jelenlegi éves adatszolgáltatási kötelezettség megtartása és az ötévenkénti megfelelés-ellenőrzésre való áttérés együttes hatására a teljes, 2021-től 2030-ig tartó kötelezettségvállalási időszak során a Bizottságnál és a tagállamoknál összesen jelentkező költség a becslések szerint mintegy 60–70%-a lesz az éves megfelelés-ellenőrzésen alapuló rendszer költségének, amely éves szinten körülbelül 1 150 000 EUR-ra rúg.

A jelenlegi szabályozás nem ró közvetlen adatszolgáltatási kötelezettséget a kis- és középvállalkozásokra, sem más vállalkozásokra. Ezen a javaslat nem változtat.

- **Alapjogok**

Mivel a javasolt intézkedés elsősorban a tagállamokhoz mint intézményi szereplőkhöz szól, összhangban áll az Alapjogi Chartával.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A tagállamok költségvetésére gyakorolt közvetett hatások az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló tagállami politikáktól és intézkedésektől, valamint a kezdeményezés hatálya alá tartozó ágazatokban hozott más mérséklő intézkedésektől fognak függni. Ahhoz képest, amit a tisztán a költséghatékonyságon alapuló célmeghatározás jelentene, a nemzeti célértékek meghatározására vonatkozó javaslat csökkenti a kisebb jövedelmű tagállamokban jelentkező költségvonzatokat. Nő a tagállamok mozgásteré, ami biztosítja, hogy a nagyobb jövedelmű tagállamok költségei is korlátozott szinten maradnak.

A javaslat az éves adatszolgáltatás folytatásával, valamint a megfelelés-ellenőrzés gyakoriságának csökkentésével számol. Ennek köszönhetően csökkenni fognak a tagállamok igazgatási költségei.

A javaslatnak csupán rendkívül korlátozott hatása van az EU költségvetésére.

5. TOVÁBBI ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A tagállami kötelezettségekkel kapcsolatos átlátható, rendszeres adatszolgáltatás és a megbízható megfelelés-ellenőrzés alapvető szerepet játszik az EU hosszú távú kibocsátáscsökkentési vállalásainak teljesítésére irányuló erőfeszítések sikerében.

Az elért eredmények nyomon követése és a megfelelés-ellenőrzés a jövőben is a monitoring, az adatszolgáltatás és az ellenőrzés átfogó, a javaslatban a nyomonkövetési rendelet megfelelő cikkeinek módosításaként megfogalmazott keretei között fog történni. A jelenleg hatályos közös kötelezettségvállalási határozatban meghatározott stabil adatszolgáltatási és értékelési rendszer e javaslat nyomán lényegében megmarad, csupán annyiban változik, hogy szabályai teljes mértékben beépülnek a nyomonkövetési rendeletbe. Ezek a szabályok a tervek szerint egyben az energiaunió irányításának is részét fogják képezni, amelyre vonatkozóan a Bizottság munkaprogramja 2016 végére irányozza elő egy jogalkotási javaslat benyújtását, és a javaslat előterjesztése a további egyszerűsítésre is alkalmat ad majd.

A javaslat értelmében abban az esetben, ha a Bizottság éves értékelése azt állapítja meg, hogy egy tagállam adatai eltérnek az éves kibocsátási jogosultságaitól, a tagállamnak cselekvési tervet kell benyújtania annak érdekében, hogy biztosítsa kötelezettségeinek teljesítését. Ezt a cselekvési tervet a várakozások szerint figyelembe veszi majd a tagállam integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai terve, és részét fogja képezni az energiaunió irányításáról a közeljövőben benyújtandó jogalkotási javaslatban meghatározott irányítási rendszernek. Az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervek kidolgozására vonatkozó tagállami kötelezettséget a tervek szerint az említett jogalkotási javaslat fogja bevezetni.

Mindemellett az energiaunió irányításáról a közeljövőben előterjesztendő jogalkotási javaslat szerint az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervekben utalni kell majd az e rendeletben előírt kötelező éves nemzeti határértékekre.

A tagállamoknak a 2021-től 2030-ig tartó időszak minden egyes évében teljesíteniük kell majd az éves határértékekből és a lineáris pályából fakadó követelményeket, a tagállamok ÜHG-kibocsátás-nyilvántartásának átfogó értékelésére és a megfelelés tényleges ellenőrzésére azonban – az eddigi évenkénti ellenőrzés helyett – csupán ötévente kerül sor. A Bizottság tehát két megfelelés-ellenőrzést végez majd: egyet 2027-ben (a 2021-től 2025-ig terjedő évekre), és egyet 2032-ben (a 2026-tól 2030-ig terjedő évekre). Ez lehetővé teszi az [...] rendelet alapján az erdősített területtel, a gazdálkodás alatt álló szántóterülettel és a gazdálkodás alatt álló gyepterülettel kapcsolatban végzett tevékenység lehetséges hatásának beszámítását.

Annak biztosítása érdekében, hogy a megfelelés értékelése pontos adatok alapján történjen, a Bizottság a jövőben is folytatja a tagállamok által benyújtott ÜHG-kibocsátás-nyilvántartások vizsgálatát.

E rendelet végrehajtásának felülvizsgálatára először 2024. február 28-ig, majd azt követően ötévente kerül sor. E felülvizsgálat keretében meg kell vizsgálni, hogy a rendelet általában véve mennyire tölti be szerepét, és ezen belül például azt, hogy az éves kibocsátási jogosultságok tagállamok közötti részbeni cseréjét lehetővé tévő rugalmassági mechanizmus hogyan működik, hiszen ez a kérdés kulcsfontosságú a költséghatékonyság szempontjából. A felülvizsgálat során figyelembe vehetők a Párizsi Megállapodással kapcsolatos globális értékelés eredményei is.

A megfelelés jogilag kötelező következményekkel járó ellenőrzése mellett a Bizottság a nyomkövetési rendelet 21. cikke alapján kiadott eredményjelentéseiben évente értékelni fogja a 2030-ra kitűzött célok teljesítésében való előrehaladást, és az értékelés eredményei felhasználásra kerülnek az európai szemeszterben, valamint az energiaunió helyzetéről közreadandó jelentésben is.¹² Az előrehaladás figyelemmel kísérése idejekorán jelzéseket ad arról, ha egy tagállam elmaradásban van kötelezettségeinek teljesítésében, és lehetőséget ad a megfelelő fellépés ösztönzésére. Megmarad az a jelenlegi követelmény, hogy a tagállamoknak két évente be kell számolniuk az e javaslatból fakadó kötelezettségeik teljesítése érdekében követett politikájukról és az ebből a célból meghozott intézkedéseikről, valamint kibocsátás-előrejelzéseikről.

- **A javaslat rendelkezéseinek részletes magyarázata**

1. cikk: Tárgy

A cikk elmagyarázza, hogy a rendelet a 2021-től 2030-ig tartó időszakra előirányzott kibocsátáscsökkentés megvalósítása érdekében a tagállamok által megteendő minimális hozzájárulásokat, valamint az éves kibocsátási jogosultságok meghatározására és az elért eredmények értékelésére irányadó szabályokat állapítja meg.

2. cikk: Hatály

A cikk meghatározza a rendelet hatókörét. Egyértelművé teszi, hogy a rendelet az „energia”, az „ipari eljárások és termékfelhasználás”, a „mezőgazdaság” és a „hulladék” IPPC-forráskategóriákból származó kibocsátásokat szabályozza. A rendelet hatálya nem terjed ki az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó, sem pedig az [...] rendeletben szabályozott gazdasági ágazatokra. 3. cikk: Fogalommeghatározások

A cikk az „üvegházhatású gáz” fogalmát akként határozza meg, hogy az a rendelet hatálya alá tartozó ilyen típusú gázokat jelenti.

4. cikk: A 2021-től 2030-ig tartó időszak éves kibocsátásszintjei

A cikk a tagállamok 2030-as kibocsátási határértékét állapítja meg (utalva az I. mellékletre), és rendelkezik arról, hogy a 2021-től 2030-ig terjedő időszak egyes éveiben hogyan kell meghatározni a kibocsátási határértékeket. A javasolt szabályozás megtartja a közös kötelezettségvállalási határozat éves kötelező kibocsátási határértékeken alapuló megközelítésmódját. Az éves határértékek meghatározása egy lineáris pálya alapján történik, amelynek kezdőpontját a 2016-tól 2018-ig tartó időszak legfrissebb, felülvizsgált ÜHG-kibocsátás-adatainak átlaga adja. Az egyes tagállamok szén-dioxid-egyenértékben kifejezett éves kibocsátási jogosultságát egy végrehajtási aktus fogja meghatározni az időszak minden egyes évére vonatkozóan.

¹² A jelentés az energiaunióval és annak irányítási rendszerével összefüggő tagállami kötelezettségek teljesítésében elért eredményeket fogja bemutatni.

5. cikk: Az éves határértékek teljesítése szempontjából figyelembe vehető rugalmassági mechanizmusok

A cikk azokat a rugalmassági mechanizmusokat határozza meg, amelyeket a tagállamok éves határértékeik teljesítése érdekében igénybe vehetnek a kötelezettségvállalási időszakon belül: az időbeli rugalmasság keretében kölcsönvehetnek jogosultságokat későbbre vagy tartalékolhatnak jogosultságokat későbbre, az egymás közötti rugalmasság keretében pedig átadhatnak egymásnak éves kibocsátási jogosultságokat.

6. cikk: Az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben nyilvántartott kibocsátási egységek mennyiségének csökkentésével egyes tagállamok által igénybe vehető rugalmasság

A cikk arról az új rugalmassági mechanizmusról rendelkezik, amelynek értelmében egy bizonyos határig lehetőség van törölni a kibocsátáskereskedelmi rendszerben nyilvántartott kibocsátási egységek egy részét. Az erre jogosult tagállamok 2020-ig dönthetik el, hogy élni kívánnak-e ezzel a lehetőséggel, a pontos mennyiségeket pedig az éves kibocsátási jogosultságokat megállapító végrehajtási aktus fogja meghatározni. Ezt a rugalmassági mechanizmust a II. mellékletben felsorolt tagállamok vehetik igénybe. A 4. cikk alapján elfogadandó végrehajtási aktus azt is meg fogja határozni, hogy egy-egy tagállam legfeljebb mennyi kibocsátási egységet törölhet határértékének teljesítése érdekében.

7. cikk: Legfeljebb 280 millió darab, a kiirtott erdőterületekhez, az erdősített területekhez, a gazdálkodás alatt álló szántóterületekhez és a gazdálkodás alatt álló gyepterületekhez kapcsolódó nettó elnyelés további felhasználása

A cikk arról az új rugalmassági mechanizmusról rendelkezik, amelynek keretében a tagállamok – szükségleteiknek megfelelő mértékben – bizonyos feltételekkel felhasználhatnak meghatározott mennyiségű, az [...] rendeletből származó nettó elnyelést. Az egyes tagállamok által erre a célra felhasználható maximális mennyiségeket a III. melléklet tartalmazza szén-dioxid-egyenértékben kifejezve.

8. cikk: Korrekciós intézkedések

Ha a Bizottság által elvégzett éves értékelésből az derül ki, hogy egy tagállam nem az éves kibocsátási jogosultsága által kijelölt úton halad, akkor ennek a tagállamnak cselekvési tervet kell összeállítania, amelyben ismerteti azokat a további intézkedéseket, amelyeket végre kíván hajtani kötelezettségeinek teljesítése érdekében.

9. cikk: A megfelelés ellenőrzése

A cikk továbbviszi a közös kötelezettségvállalási határozatban a megfelelés ellenőrzése és a korrekciós intézkedések kapcsán foglalt szabályozást, a változás csupán annyi, hogy a megfelelés ellenőrzésére csak ötévente kerül sor az időszak elmúlt öt évének mindegyikére vonatkozóan. Ha a Bizottság megállapítja, hogy egy tagállam nem tett eleget az időszak valamelyik évéhez tartozó éves kibocsátási jogosultságából fakadó kötelezettségének, akkor korrekciós intézkedésként a tagállam következő évi kibocsátását megnöveli a többletkibocsátásként jelentkező, tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett mennyiség 1,08-szorosával. Ezzel egyidejűleg felfüggesztésre kerül a tagállam azon joga, hogy éves kibocsátási jogosultságát részben átadhatja másik tagállamnak.

10. cikk: Kiigazítások

Az egész EU-ra kiterjedő 2030-as kibocsátási célérték következetességének megóvása érdekében az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatályában bekövetkező változásokat (például ha megváltozik a rendszer hatálya alá tartozó létesítmények vagy források köre) megfelelő kiigazítás útján e rendeletben is meg kell jeleníteni. A cikk továbbviszi a közös kötelezettségvállalási határozatban foglalt hasonló tárgyú rendelkezést, és elmagyarázza, hogyan kell ezt a kiigazítást megtenni. A cikk rendelkezik továbbá a kibocsátáskereskedelmi rendszert szabályozó irányelv 24a. cikke alapján kiadott keretek felhasználhatóságáról, ami ugyancsak a közös kötelezettségvállalási határozatban foglalt szabályozás továbbélésének tekinthető. Mindemellett a cikk azon tagállamok sajátos helyzetét is szabályozza, amelyekhez a közös kötelezettségvállalási határozat értelmében pozitív határértékek tartoznak, és 2017 és 2020 között nő kibocsátási jogosultságuk.

11. cikk: A kibocsátási egység-forgalmi jegyzék

A cikk értelmében a közös kötelezettségvállalási határozathoz hasonlóan e rendelet végrehajtása kapcsán is a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek vezetését szabályozó rendeletet kell alkalmazni, a szükséges kiigazításokkal. Erre az e rendelet hatálya alatt végrehajtott ügyletek helyes elszámolása, valamint a többszöri elszámolás elkerülése érdekében van szükség.

12. cikk: A felhatalmazás gyakorlása

A javaslat értelmében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a megfelelő eljárásokat követve felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.

13. cikk: Bizottsági eljárás

A javaslat ugyanazt a bizottsági eljárást irányozza elő az Éghajlatváltozási Bizottság részvételével, mint a közös kötelezettségvállalási határozat.

14. cikk: Felülvizsgálat

Annak meghatározása érdekében, hogy a rendelet továbbra is betölti-e feladatát, a rendeletet 2024-ben, majd azt követően ötévente minden elemében felül kell vizsgálni.

15. cikk: Az 525/2013/EU rendelet módosítása

A nyomonkövetési rendelet módosításának vezérelve a közös kötelezettségvállalási határozat alapján jelenleg alkalmazott adatszolgáltatási követelmények folytatása az új rendelettel összefüggésben. A tagállamoknak minden évben be kell számolniuk érintett ÜHG-kibocsátásukról, és továbbra is két évente kell számot adniuk előrejelzéseikről, valamint a célértékeik teljesítését szolgáló politikáikról és intézkedéseikről. Az átláthatóság növelése és a tagállamok közötti átadások megkönnyítése érdekében a tagállamoknak arról is be kell számolniuk, hogy az 5. cikk alapján mekkora mennyiségeket szándékoznak eladni, illetve vásárolni.

Annak érdekében, hogy nyomon kövesse a tagállamoknak a kibocsátási határértékeik teljesítése terén elért eredményeit, a Bizottság az éves éghajlat-politikai eredményjelentésben nyilatkozik arról, hogy a tagállamok által elért előrehaladás elegendő-e az e rendeletből fakadó kötelezettségeik teljesítéséhez.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió megvalósítása és a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nyomon követésének és bejelentésének rendszeréről szóló 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,¹³

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,¹⁴

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére,¹⁵

rendes jogalkotási eljárás keretében,

- (1) A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről 2014. október 23–24-én elfogadott európai tanácsi következtetések azt a kötelező célt tűzik ki, és ezt az Európai Tanács 2016. márciusi ülészaka is megerősítette, hogy az európai uniós gazdaság teljes egészének üvegházhatásúgáz-kibocsátásában 2030-ig 1990-hez képest legalább 40% saját csökkentést kell elérni. A Környezetvédelmi Tanács 2015. március 6-i ülése hivatalosan jóváhagyta, hogy ez a csökkentés képezze az Unió és a tagállamok tervezett nemzeti hozzájárulását.
- (2) Az Európai Tanács 2014. októberi következtetései azt irányozzák elő, hogy ezt a célt az Uniónak együttesen, a lehető legnagyobb mértékben költséghatékony módon kell teljesítenie, továbbá hogy ennek érdekében a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó és annak hatálya alá nem tartozó gazdasági ágazatokban 2030-ra 2005-höz képest 43%, illetve 30% csökkentést kell elérni, és az ehhez szükséges erőfeszítéseken az egy főre jutó bruttó hazai termék (GDP) arányában kell osztozni. E kibocsátáscsökkentés elérésében valamennyi gazdasági ágazatnak és valamennyi tagállamnak részt kell vennie oly módon, hogy a méltányosság és a szolidaritás szempontjai kiegyensúlyozottan érvényesüljenek, és ezzel összefüggésben az uniós átlag feletti egy főre jutó GDP-vel rendelkező országok csoportján belüli nemzeti célokat úgy kell kitűzni, hogy – relatív értelemben – méltányos és kiegyensúlyozott

¹³ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁴ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁵ HL C [...], [...], [...] o.

módon jelenjen meg bennük a költséghatékonyság iránti igény. Az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése terén kitűzendő céloknak segíteniük kell a hatékonyság és az innováció ügyét az európai gazdaságon belül, és különösen az épületek, a mezőgazdaság, a hulladékgazdálkodás és a közlekedés területén kell – annyiban, amennyiben ezek a területek e rendelet hatálya alá tartoznak – javulást előidézniük.

- (3) A Bizottság 2016. június 10-én javaslatot terjesztett elő annak érdekében, hogy az Európai Unió megerősítse a Párizsi Megállapodást. E jogalkotási javaslat az EU által a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítését is szolgálja. Az Uniónak a gazdaság teljes egészére kiterjedő kibocsátáscsökkentéssel kapcsolatos vállalását az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Titkárságának 2015. március 6-án az Unió és a tagállamok vonatkozásában bejelentett tervezett nemzeti hozzájárulás is megerősítette.
- (4) A Párizsi Megállapodás az 1997. évi Kiotói Jegyzőkönyvben meghatározott megközelítést váltja fel, amelynek alkalmazása 2020-ban megszűnik.
- (5) A tiszta energiára való áttéréshez szükség van a beruházók magatartásának megváltozására, továbbá olyan ösztönzőkre, amelyek a teljes szakpolitikai spektrumra kiterjednek. Annak érdekében, hogy biztonságos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energia álljon a polgárok rendelkezésére, az Unió kiemelten törekszik a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió létrehozására. Ennek eléréséhez szükséges az ambiciózus éghajlat-politikai fellépés e rendeleten keresztül megvalósuló folytatása, mint ahogy az is, hogy a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlat-politika keretstratégiájában¹⁶ felvázolt más vonatkozásokban is előrehaladás történjen az energiaunió létrehozásában.
- (6) E rendelet hatálya az Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPPC) szerinti „energia”, „ipari eljárások és termékfelhasználás”, „mezőgazdaság” és „hulladék” kategóriákban keletkező kibocsátásra terjed ki, ahogyan azokat az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁷ meghatározza, de nem terjed ki a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁸ I. mellékletében felsorolt tevékenységekből származó kibocsátásra. E rendelet hatálya nem terjed ki [a földhasználat, a földhasználat-megváltoztatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről] szóló [...] rendelet hatálya alá tartozó tevékenységekre.
- (7) Az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében, valamint a nemzeti és az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékekben jelenleg rendelkezésre álló adatok nem elegendők a polgári légi közlekedésből nemzeti szinten keletkező, a 2003/87/EK irányelv hatálya alá nem tartozó szén-dioxid-kibocsátás nemzeti szintű meghatározásához. Az Uniónak a bejelentési kötelezettségek elfogadásával nem szabad olyan terheket rónia a tagállamokra és a kis- és középvállalkozásokra, amelyek nincsenek arányban az elérni kívánt célokkal. A 2003/87/EK irányelv hatálya alá nem

¹⁶ COM(2015) 80.

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. május 21-i 525/2013/EU rendelete az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

tartozó repülésekből származó szén-dioxid-kibocsátás elenyésző része a teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak, és az erre a kibocsátásra vonatkozó bejelentési rendszer létrehozása – az ágazat egészére vonatkozóan a 2003/87/EK irányelvben megállapított követelményeket figyelembe véve – indokolatlanul nagy terheket jelentene. Ezért e rendelet szempontjából az IPCC szerinti „1.A.3.A polgári repülés” forráskategóriából származó szén-dioxid-kibocsátást nullának kell tekinteni.

- (8) Az egyes tagállamok által 2030-ig teljesítendő csökkentéseket az adott tagállam e rendelet hatálya alá tartozó 2005. évi felülvizsgált üvegházhatásúgáz-kibocsátásából kiindulva kell meghatározni, figyelmen kívül hagyva azon, 2005-ben már működő létesítmények hitelesített kibocsátásadatait, amelyek csak 2005 után kerültek az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá. A 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éves kibocsátási jogosultságokat a tagállamok által benyújtott és a Bizottság által felülvizsgált adatok alapján kell meghatározni.
- (9) A 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat¹⁹ éves kötelező nemzeti határértékeken alapuló megközelítésmódját a 2021-től 2030-ig tartó időszakban is indokolt megtartani oly módon, hogy a csökkentési pálya minden tagállam esetében 2020-ban a 2016-tól 2018-ig tartó időszak éves átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátásával induljon, és 2030-ban az adott tagállamhoz rendelt határértékkel végződjön. Azon tagállamok esetében, amelyeknek a 406/2009/EK határozat szerinti határértéke pozitív, és a 2013/162/EU és a 2013/634/EU határozat szerint a 2017-től 2020-ig tartó időszakban nő az éves kibocsátási jogosultsága, indokolt a 2021. évi kibocsátási jogosultságot úgy kiigazítani, hogy az tükrözze a tárgyidőszak nagyobb kibocsátási képességét. Az Európai Tanács megállapította, hogy az Unión belüli közös erőfeszítések költséghatékonyságának biztosítása és az egy főre jutó kibocsátás terén 2030-ig elérendő konvergencia érdekében nagymértékben fokozni kell a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatok meglévő rugalmassági mechanizmusainak hozzáférhetőségét és igénybevételét.
- (10) A hatásvizsgálatról összeállított jelentésben²⁰ meghatározott módon új, egyszeri rugalmassági mechanizmust kell létrehozni annak érdekében, hogy könnyebben tudják teljesíteni a célértékeket azok a tagállamok, amelyek nemzeti csökkentési célja jelentős mértékben meghaladja mind az uniós átlagot, mind pedig saját költséghatékony csökkentési potenciáljukat, valamint azok, amelyek 2013-ban nem osztottak ki ingyenesen kibocsátási egységeket ipari létesítményeiknek.
- (11) Több olyan uniós intézkedés is létezik, amely segíti a tagállamokat az éghajlatváltozással összefüggő kötelezettségvállalásaik teljesítésében, és alapvető szerepet fog játszani az e rendelet hatálya alá tartozó ágazatokból származó kibocsátás szükséges mértékű csökkentésében. Ezek közé tartoznak a fluortartalmú üvegházhatású gázokat, a közúti járművek szén-dioxid-kibocsátását, az épületek energiahatékonyságát, a megújuló energiaforrásból előállított energiát, az energiahatékonyt általában és a körforgásos gazdaságot szabályozó jogi aktusok csakúgy, mint az éghajlatváltozással összefüggő beruházásokra igénybe vehető uniós finanszírozási eszközök.
- (12) [A földhasználat, a földhasználat-megváltoztatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 406/2009/EK határozata az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

²⁰ SWD(2016) 247.

vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről] szóló [...] rendelet meghatározza a földhasználat, a földhasználat-megváltoztatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések elszámolásának szabályait. Miközben e rendelet környezeti hatásait, azaz az üvegházhatású gázok kibocsátásában elért csökkentések mértékét befolyásolja a kiirtott erdőterületekhez, az erdősített területekhez, a gazdálkodás alatt álló szántóterületekhez és a gazdálkodás alatt álló gyepterületekhez kapcsolódó nettó összfelnyelések és nettó összkibocsátások összegével legfeljebb megegyező mennyiségnek az [...] rendelet alapján történő figyelembevétele, lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok a kötelezettségeik teljesítése szempontjából szükség esetén az említett összfelnyeléseknek megfelelő, legfeljebb 280 millió tonna nagyságú, a tagállamok között a III. mellékletben található értékeknek megfelelően szétosztott maximális mennyiség erejéig rugalmassági mechanizmust vegyenek igénybe. Arra az esetre, ha a(z) [...] LULUCF [...] rendelet 8. cikkének (6) bekezdése alapján a Bizottság a nemzeti erdőgazdálkodási tervek alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az erdőkre vonatkozó referenciaszintek naprakésszé tételére, a Bizottságot a 7. cikkkel összefüggésben fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke alapján olyan jogi aktusokat fogadjon el, amelyek az említett cikkben meghatározott rugalmassági mechanizmusba beépítik a „gazdálkodás alatt álló erdőterület” elszámolási kategória hozzájárulását. E jogi aktusok elfogadása előtt a Bizottságnak a rendelkezésre álló adatok – és különösen az előrejelzések szerinti és a tényleges betakarított mennyiségek egymásnak való megfelelése – alapján értékelnie kell a gazdálkodás alatt álló erdőterületek figyelembevételének megbízhatóságát. Emellett e rendelet keretében azt is lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok meghatározott mennyiségű éves kibocsátásjogosultsági egységet önkéntesen töröljenek annak érdekében, hogy ezt a mennyiséget az [...] rendeletnek való megfelelés értékelése szempontjából figyelembe lehessen venni.

- (13) Annak érdekében, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és a tagállamok éves kibocsátási jogosultságának teljesítésére vonatkozó ellenőrzések elvégzéséhez szükséges más információk bejelentése és ellenőrzése hatékony, átlátható és költséghatékony módon legyen végrehajtható, az e rendelettel kapcsolatos éves bejelentési és értékelési követelményeket az 525/2013/EU rendelet érintett cikkeibe kell beépíteni, ami a rendelet módosítását igényli. A rendelet módosításának azt is biztosítani kell, hogy a tagállamok által a kibocsátáscsökkentés terén elért eredmények értékelése továbbra is évenként, az uniós szakpolitikákban és intézkedésekben elért eredmények, valamint a tagállamoktól származó információk figyelembevételével történjen. Az értékelés keretében minden második évben azt is indokolt megvizsgálni, hogy az Unió milyen mértékben jutott közelebb a csökkentési kötelezettségvállalásának teljesítéséhez, a tagállamok pedig kötelezettségeik teljesítéséhez. A levonásokat azonban csak ötévenként indokolt figyelembe venni annak érdekében, hogy az [...] rendeletnek megfelelően a kiirtott erdőterületekhez, az erdősített területekhez, a gazdálkodás alatt álló szántóterületekhez és a gazdálkodás alatt álló gyepterületekhez kapcsolódó potenciális hozzájárulások is beszámíthatók legyenek. Mindez nem érinti a Bizottság azon feladatát, hogy biztosítsa az e rendeletről fakadó tagállami kötelezettségek teljesítését, mint ahogy a Bizottságnak azt a jogkörét sem, hogy ebből a célból kötelezettségsegzési eljárásokat indítson.
- (14) Az összes kibocsátáscsökkentés általános értelemben vett költséghatékonyságának növelése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok éves kibocsátási jogosultságuk egy részét átadják másik tagállamnak. Ezek az átadások kölcsönösen megfelelő módszerekkel, például árverések útján, ügynökként eljáró piaci közvetítők

igénybevételével vagy kétoldalú megállapodások megkötésével hajthatók végre, és gondoskodni kell velük összefüggésben az ügyletek átláthatóságáról.

- (15) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség célja, hogy támogassa a fenntartható fejlődést, és segítse Európa környezeti állapotának jelentős mértékű mérhető javulását azáltal, hogy a döntéshozók, a közintézmények és a nyilvánosság számára aktuális, célzott, releváns és megbízható információkat nyújt. Az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek – éves munkaprogramjával összhangban – segítenie kell a Bizottság munkáját.
- (16) Annak érdekében, hogy megfelelő módon elszámolhatók legyenek az e rendeletből fakadó ügyletek, ideértve a rugalmassági mechanizmusok igénybevételével és a megfelelés ellenőrzésével kapcsolatosakat is, a Bizottságot a 11. cikkel összefüggésben fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke alapján jogi aktusokat fogadjon el. A szükséges rendelkezéseket egyetlen olyan aktusba indokolt foglalni, amely a 2003/87/EK irányelvvel, az 525/2013/EU rendelettel, az [...] rendelettel és az e rendelettel kapcsolatos elszámolási tárgyú rendelkezéseket egyaránt tartalmazni fogja. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson, és hogy ezekre a konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kell kézhez kapnia minden dokumentumot, és szakértőik számára biztosítani kell, hogy rendszeresen részt vehessenek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (17) Annak érdekében, hogy a tagállamok éves kibocsátási határértékeit szabályozó 4. cikk végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, a Bizottságra végrehajtási jogkört kell ruházni. Ezt a jogkört a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²¹ megfelelően kell gyakorolni.
- (18) Ez a rendelet nem érintheti a benne foglaltaknál szigorúbb tagállami célkitűzéseket.
- (19) A tárgyi hatályban a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²² 11., 24., 24a. és 27. cikke szerint bekövetkező változások nyomán megfelelő módon ki kell majd igazítani az e rendelet hatálya alá tartozó maximális üvegházhatásúgázkibocsátás-mennyiséget is. Ebből következően szükség van arra, hogy akkor, amikor a tagállamok olyan létesítményekből származó új kibocsátásokat vonnak az e rendeletből fakadó kötelezettségeik alá, amelyek azt megelőzően a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartoztak, e kibocsátások csökkentése érdekében az e rendelet hatálya alá tartozó ágazatokban új politikákat kövessenek és új intézkedéseket hajtsanak végre.
- (20) E rendeletet 2024-től fogva ötévente felül kell vizsgálni, és ennek keretében átfogóan értékelni kell végrehajtását. A felülvizsgálat során figyelembe kell venni az egyes tagállamok helyzetének változásait, valamint a Párizsi Megállapodással kapcsolatos globális értékelés eredményeit is.

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

²² Az Európai Parlament és a Tanács 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

- (21) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem képesek kielégítően megvalósítani, és – a rendelet léptékére és hatásaira való tekintettel – ezek a célok az Unió szintjén jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően intézkedéseket hozhat. Az ugyanezen cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési kötelezettségvállalás teljesítése érdekében a tagállamok által megteendő minimális hozzájárulásokkal összefüggő kötelezettségeket, valamint az éves kibocsátási jogosultságok meghatározásának és a minimális hozzájárulások megtételében a tagállamok által elért eredmények értékelésének szabályait állapítja meg.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet az Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPPC) szerinti „energia”, „ipari eljárások és termékfelhasználás”, „mezőgazdaság” és „hulladék” kategóriákban keletkező üvegházhatásúgáz-kibocsátásra alkalmazandó, ahogyan azokat az 525/2013/EU rendelet meghatározza, de nem alkalmazandó a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekből származó kibocsátásra.
- (2) Ez a rendelet nem alkalmazandó a(z) [...LULUCF...] rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és -elnyelésre.
- (3) E rendelet alkalmazásában az IPPC szerinti „1.A.3.A polgári repülés” forráskategóriából származó szén-dioxid-kibocsátást nullának kell tekinteni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „üvegházhatásúgáz-kibocsátás”: a szén-dioxid (CO₂), a metán (CH₄), a dinitrogén-oxid (N₂O), a fluorozott szénhidrogének (HFC-k), a perfluor-szénhidrogének (PFC-k), a nitrogén-trifluorid (NF₃) és a kén-hexafluorid (SF₆) tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett, az 525/2013/EU rendelet szerint meghatározott, e rendelet hatálya alá tartozó kibocsátása;
2. „éves kibocsátási jogosultság”: a 4. cikk (3) bekezdése és a 10. cikk alapján a 2021-től 2030-ig tartó időszak minden egyes évére vonatkozóan meghatározott megengedett legnagyobb üvegházhatásúgáz-kibocsátás.

4. cikk

A 2021-től 2030-ig tartó időszak éves kibocsátásszintjei

- (1) A 2030. évben az üvegházhatásúgáz-kibocsátását minden tagállam legalább a (3) bekezdés alapján meghatározott 2005. évi kibocsátásának az e rendelet I. mellékletében az adott tagállam vonatkozásában megadott százalékkal módosított értékére korlátozza.
- (2) Az 5., a 6. és a 7. cikkben meghatározott rugalmassági mechanizmusokra és a 10. cikk (2) bekezdése szerinti kiigazításra is tekintettel, valamint a 406/2009/EK határozat 7. cikkének alkalmazása miatti levonások figyelembevételével minden tagállam biztosítja, hogy üvegházhatásúgáz-kibocsátása a 2021-től 2029-ig tartó időszak minden egyes évében legfeljebb az egyfelől a (3) bekezdés alapján meghatározott 2016., 2017. és 2018. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak átlaga által 2020-ra, másfelől az e rendelet I. mellékletében az adott tagállam vonatkozásában megadott határérték által 2030-ra kijelölt két értékre illeszkedő lineáris pálya által kijelölt mennyiségnek feleljen meg.
- (3) A Bizottság végrehajtási aktus elfogadásával megállapítja az (1) és a (2) bekezdésben a 2021-től 2030-ig tartó időszak minden egyes évére vonatkozóan meghatározott éves kibocsátási jogosultságok tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett értékét. A végrehajtási aktus céljára a Bizottság átfogó módon áttekinti a 2005. évre és a 2016–2018. időszakra vonatkozóan a tagállamok által az 525/2013/EU rendelet 7. cikke alapján bejelentett legfrissebb nemzeti jegyzékadatokat.
- (4) A Bizottság a végrehajtási aktusban a tagállamok által a 6. cikk (2) bekezdése alapján bejelentett százalékok figyelembevételével megállapítja továbbá a 2021-től 2030-ig tartó időszakban az egyes tagállamok 9. cikk szerinti megfelelése érdekében figyelembe vehető mennyiségeket. Ha az összes tagállam mennyiségének összege nagyobb 100 milliónál, minden egyes tagállam mennyiségét arányos módon csökkenteni kell úgy, hogy a kiadódó összeg ennél az értéknél ne legyen nagyobb.
- (5) A végrehajtási aktust a 13. cikkben meghatározott vizsgálóbizottsági eljárással kell elfogadni.

5. cikk

Az éves határértékek teljesítése szempontjából figyelembe vehető rugalmassági mechanizmusok

- (1) A tagállamok élhetnek az e cikk (2)–(6) bekezdésében, valamint a 6. és a 7. cikkben meghatározott rugalmassági mechanizmusokkal.
- (2) A 2021-től 2029-ig tartó időszak éveiben a tagállam a következő évi éves kibocsátási jogosultságából legfeljebb 5%-nak megfelelő mennyiséget kölcsönvehet.
- (3) Az a tagállam, amelynek egy adott évi üvegházhatásúgáz-kibocsátása – az e cikk és a 6. cikk szerinti rugalmassági mechanizmusok igénybevételének figyelembevételével – kisebb az adott évi éves kibocsátási jogosultságánál, éves kibocsátási jogosultságának e fennmaradó részét átviheti a 2030-ig tartó időszak későbbi éveire.
- (4) A tagállam az adott évre vonatkozó éves kibocsátási jogosultságának legfeljebb 5%-át átadhatja másik tagállamnak. Az átvevő tagállam ezt a mennyiséget a 9. cikk szerinti megfelelés szempontjából akár az adott évre, akár a 2030-ig tartó időszak későbbi éveire felhasználhatja.

- (5) A tagállam az adott évre vonatkozó éves kibocsátási jogosultságának az üvegházhatásúgáz-kibocsátása felett – a (2)–(4) bekezdés és a 6. cikk szerinti rugalmassági mechanizmusok igénybevételének figyelembevételével – fennmaradó részét átadhatja másik tagállamnak. Az átvevő tagállam ezt a mennyiséget a 9. cikk szerinti megfelelés szempontjából akár az adott évre, akár a 2030-ig tartó időszak későbbi éveire felhasználhatja.
- (6) A tagállamok a 9. cikk szerinti megfelelés szempontjából mennyiségi korlátozás nélkül – de a többszöri elszámolás kizárásával – felhasználhatják a 2003/87/EK irányelv 24a. cikkének (1) bekezdése alapján kiadott, projektekből származó kereteket.

6. cikk

Az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben nyilvántartott kibocsátási egységek mennyiségének csökkentésével egyes tagállamok által igénybe vehető rugalmasság

- (1) E rendelet II. melléklete felsorolja azokat a tagállamokat, amelyek a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének a) pontja értelmében vett, az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben nyilvántartott kibocsátási egységek közül legfeljebb 100 millió darab törlését az e rendelet szerinti megfelelés szempontjából együttesen figyelembe vehetik.
- (2) A II. mellékletben felsorolt tagállamok 2019. december 31-ig bejelentik a Bizottságnak, ha a 9. cikk szerinti megfelelés céljából szándékukban áll élni a II. mellékletben megadott százalék erejéig igénybe vehető törlési jogukkal.
- (3) A tagállam kérésére a 2003/87/EK irányelv 20. cikke alapján kijelölt központi tisztviselő (a továbbiakban: központi tisztviselő) a 4. cikk (4) bekezdésében említett mennyiséget figyelembe veszi az adott tagállamnak a 9. cikk szerinti megfelelése szempontjából. A 4. cikk (4) bekezdése alapján meghatározott kibocsátási egység-mennyiség egytizedét – a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (4) bekezdése alapján – a 2021-től 2030-ig tartó időszak minden egyes éve vonatkozásában törölni kell.

7. cikk

Legfeljebb 280 millió darab, a kiirtott erdőterületekhez, az erdősített területekhez, a gazdálkodás alatt álló szántóterületekhez és a gazdálkodás alatt álló gyepterületekhez kapcsolódó nettó elnyelés további felhasználása

- (1) Annyiban, amennyiben a tagállam kibocsátása egy adott évben nagyobb az éves kibocsátási jogosultságánál, a(z) [...LULUCF...] rendelet 2. cikkében meghatározott „kiirtott erdőterület”, „erdősített terület”, „gazdálkodás alatt álló szántóterület” és „gazdálkodás alatt álló gyepterület” elszámolási kategóriák együtteséhez tartozó nettó összelnyelések és nettó összkibocsátások összegével megegyező mennyiség a tagállamnak az e rendelet 9. cikke szerinti megfelelése szempontjából figyelembe vehető, ha:
- a) a 2021-től 2030-ig tartó időszak összes éve vonatkozásában figyelembe vett mennyiségek összege nem nagyobb a tagállam vonatkozásában a III. mellékletben megadott értéknél;

- b) a mennyiség a(z) [...LULUCF...] rendelet 4. cikke alapján a tagállam által teljesítendő követelményekhez képest többletet képez;
 - c) a tagállam a(z) [...LULUCF...] rendelet alapján nem vett át több nettó elnyelést más tagállamoktól, mint amennyit átadott; és
 - d) a tagállam teljesítette a(z) [...LULUCF...] rendelet követelményeit.
- (2) Arra az esetre, ha a(z) [...LULUCF...] rendelet 8. cikkének (6) bekezdése alapján a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az erdőkre vonatkozó referenciaszinteknek a nemzeti erdőgazdálkodási tervek alapján történő naprakésszé tételére, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a „gazdálkodás alatt álló erdőterület” elszámolási kategória hozzájárulásának figyelembevétele érdekében e cikk 12. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása útján módosítsa e cikk (1) bekezdését.

8. cikk

Korrektíós intézkedések

- (1) Az a tagállam, amelyről az 525/2013/EU rendelet 21. cikke alapján megállapítást nyer, hogy nem sikerült elegendő előrehaladást elérnie, három hónapon belül cselekvési tervet nyújt be a Bizottságnak, amelyben ismerteti:
- a) azokat az intézkedéseket, amelyeket – a belföldi szakpolitikai eszköztár igénybevételével és az uniós fellépés végrehajtásával – végre kíván hajtani annak érdekében, hogy a 4. cikk alapján fennálló kötelezettségeit teljesítse;
 - b) az intézkedések végrehajtásának menetrendjét, amelynek lehetővé kell tennie a végrehajtásban elért előrehaladás értékelését.
- (2) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség – éves munkaprogramjával összhangban – segíti a Bizottságot a cselekvési tervek értékelésében.

9. cikk

A megfelelés ellenőrzése

- (1) A 2027. és a 2032. évben ha egy tagállam felülvizsgált üvegházhatásúgáz-kibocsátása az időszak bármely évében – e cikk (2) bekezdésének, valamint az 5–7. cikkben meghatározott rugalmassági mechanizmusok alkalmazása után – nagyobb az éves kibocsátási jogosultságánál:
- a) a 11. cikk alapján elfogadott intézkedésekkel összhangban a tagállam rákövetkező évi kibocsátásértékét meg kell növelni az üvegházhatásúgáz-kibocsátásban többletként jelentkező, tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett mennyiség 1,08-szorosával; és
 - b) mindaddig, amíg nem teljesíti e rendelet követelményeit, a tagállam ideiglenesen nem adhatja át éves kibocsátási jogosultságának egyetlen részét sem másik tagállamnak. Ennek a tilalomnak a központi tisztviselő a 11. cikkben említett kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben érvényt szerez.
- (2) Ha egy tagállamnak az [...] rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátása akár a 2021-től 2025-ig, akár a 2026-tól 2030-ig tartó időszakban nagyobb volt, mint az ugyanazon rendelet 12. cikke alapján meghatározott üvegházhatásúgáz-elnyelése, az érintett évek esetében a tagállam éves kibocsátási

jogosultságát az ily módon többletként jelentkező üvegházhatásúgáz-kibocsátás tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett mennyiségével csökkenteni kell.

10. cikk

Kiigazítások

- (1) Minden egyes tagállam e rendelet 4. cikke szerinti éves jogosultságát ki kell igazítani annak érdekében, hogy tükrözze:
 - a) a 2003/87/EK irányelv 11. cikke alapján kiadott kibocsátási egységek számában az irányelv hatálya alá tartozó források körében bekövetkező változások nyomán végrehajtott kiigazításokat;
 - b) a 2003/87/EK irányelv 24. és 24a. cikke alapján kiadott kibocsátási egységek, illetve keretek számában a tagállamban végrehajtott kibocsátáscsökkentésekre való tekintettel végrehajtott kiigazításokat; és
 - c) a 2003/87/EK irányelv 27. cikke alapján az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerből kizárt létesítmények üvegházhatásúgáz-kibocsátásának megfelelő kibocsátási egységek számában végrehajtott kiigazításokat arra az időszakra, amelyre a kizárás vonatkozik.
- (2) Az e rendelet IV. mellékletben felsorolt tagállamok 2021. évi kibocsátási jogosultságát meg kell növelni az ugyanott megadott mennyiséggel.
- (3) A fentiek alapján kiigazított mennyiségeket a Bizottság közlésezi.

11. cikk

A kibocsátási egység-forgalmi jegyzék

- (1) A Bizottság az 525/2013/EU rendelet 10. cikke alapján létrehozott uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzék segítségével biztosítja az e rendeletből fakadó ügyletek pontos elszámolását, ideértve az éves kibocsátási jogosultságokat, az e rendelet 4–7. cikkében foglalt rugalmassági mechanizmusok igénybevételét, az e rendelet 9. cikke szerinti megfelelést és az e rendelet 10. cikke értelmében a tárgyi hatályban bekövetkező változásokat is. A központi tisztviselő automatikus ellenőrzést hajt végre az e rendelet alapján kezdeményezett összes ügyleten, és a szabálytalanságok megelőzése érdekében a szükséges esetekben letiltja a megfelelő ügyleteket. Az erre vonatkozó adatokat hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az (1) bekezdés végrehajtása érdekében e rendelet 12. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el.

12. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak az e rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében és 11. cikkében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól, e rendelet hatálybalépésekor kezdődő hatállyal.

- (3) A 7. cikk (2) bekezdése és a 11. cikk szerinti felhatalmazást az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásáról haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 7. cikk (2) bekezdése és a 11. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

13. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottság munkáját az 525/2013/EU rendelettel létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében bizottságnak minősül.
- (2) E bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

14. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2024. február 28-ig, majd azt követően ötévente jelentés formájában beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról, valamint arról, hogy az e rendeletben foglalt szabályozás mennyiben járult hozzá az EU átfogó 2030-as üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési céljának és a Párizsi Megállapodás céljainak teljesítéséhez, és indokolt esetben jogalkotási javaslatokat is előterjeszthet.

15. cikk

Az 525/2013/EU rendelet módosítása

Az 525/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bekezdés a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) 2023-tól fogva a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló [a közös kötelezettségvállalási rendelet] rendelet 2. cikkében meghatározott emberi eredetű

üvegházhatásúgáz-kibocsátásukat az X–2-edik évre vonatkozóan, az UNFCCC jelentéstételi követelményeinek megfelelően;”.

2. A 7. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
„A tagállamok a jelentéseikben minden évben tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy szándékukban áll-e igénybe venni a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló [a közös kötelezettségvállalási rendelet] rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott rugalmassági mechanizmusokat.”
3. A 13. cikk (1) bekezdésének c) pontja a következő viii. alponttal egészül ki:
„viii. 2023-tól fogva tájékoztatás a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló [a közös kötelezettségvállalási rendelet] rendeletből fakadó kötelezettségeik teljesítése érdekében követett nemzeti politikájukról és az ezzel összefüggésben meghozott intézkedéseikről, valamint tájékoztatás azokról a tervezett további nemzeti politikákról és intézkedésekről, amelyek célja az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az említett rendeletben előírtnál nagyobb mértékű korlátozása.”
4. A 14. cikk (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:
„f) 2023-tól fogva előrejelzések az üvegházhatású gázok összkibocsátására vonatkozóan, valamint külön becslések a 2003/87/EK irányelv és a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló [a közös kötelezettségvállalási rendelet] rendelet hatálya alá tartozó kibocsátási forrásokból származó üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozóan;”.
5. A 21. cikk (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:
„c) a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló [a közös kötelezettségvállalási rendelet] rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségek. Az értékelésnek figyelembe kell vennie az uniós szakpolitikákban és intézkedésekben elért eredményeket, valamint a tagállamoktól származó információkat. Az értékelés keretében minden második évben azt is meg kell vizsgálni, hogy az Unió milyen mértékben jutott közelebb a csökkentési kötelezettségvállalásának teljesítéséhez, a tagállamok pedig az e rendeletből fakadó kötelezettségeik teljesítéséhez.”
6. A 21. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„A Bizottság véleményt adhat ki a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló [a közös kötelezettségvállalási rendelet] rendelet 8. cikkének (1) bekezdése alapján a tagállamok által benyújtott cselekvési tervekről.”

16. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet Az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdeményezés címe
- 1.2. A tevékenység alapú irányítás / tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdeményezés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
 - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió megvalósítása és a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról

1.2. A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)²³

Szakpolitikai terület: Éghajlat-politika

A tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó tevékenység: Uniós és nemzetközi szintű éghajlat-politika (ABB-kód: 34 02 01)

1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

☐ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésre** irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés **kísérleti projektet / előkészítő intézkedést követő új intézkedésre**²⁴ irányul

☒ A javaslat/kezdemenyezés **jelenlegi intézkedés meghosszabbítására** irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre** irányul

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzés(ek)

A javaslat az Európai Tanács által 2014 októberében elfogadott, a 2030-ig tartó időszakokra szóló éghajlat-politikai és energiaügyi csomag végrehajtását szolgáló joganyag részét képezi, melynek célja az EU azon célkitűzésének teljesítése, hogy 2030-ra költséghatékony módon hazai szinten legalább 40%-kal csökkentse az üvegházhatású gázok kibocsátását az 1990-es szinthez képest és ezáltal hozzájáruljon a globális felmelegedés korlátozásához.

A javaslat a Bizottság tíz politikai prioritásának része, és fontos alkotóeleme az energiaunió stratégiai keretének.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

1. sz. konkrét célkitűzés

Az elért eredmények nyomon követése és a tagállamok által a javaslat értelmében meghatározott kibocsátáscsökkentési kötelezettségeknek való megfelelés ellenőrzése annak érdekében, hogy EU-szinten – méltányos és költséghatékony módon, valamint a környezeti integritás biztosítása mellett – 30%-kal csökkenjen az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokból származó ÜHG-kibocsátás 2005-höz képest.

²³ Tevékenységalapú irányítás: ABM (Activity Based Management), tevékenységalapú költségvetés-tervezés: ABB (Activity Based Budgeting).

²⁴ A költségvetési rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

Éghajlat-politika.

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdeményezés a kedvezményezettekre/célcsoportokra.

A javaslat 2030-ig EU-szinten 30%-os csökkenést fog eredményezni az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokból származó ÜHG-kibocsátásokban a 2005-ös szintekhez képest.

A javaslat a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatok tekintetében nemzeti célértékeket határoz meg elsősorban az egy főre jutó GDP alapján, ezzel biztosítva a tagállamok részéről igen fontos elvárásként jelentkező méltányosságot. A javaslatban a célértékek nagyobb jövedelemmel rendelkező tagállamok tekintetében való további kiigazítása, valamint a meglévő rugalmassági mechanizmusok javítása és az újak bevezetése a célok költségghatékony megvalósítását teszi lehetővé. Az általános környezeti integritás biztosítása érdekében a célul kitűzött csökkentési pályák 2021-es kezdőpontját korábbi kibocsátási adatok alapján kell meghatározni, és az új rugalmassági mechanizmusokat oly módon kell korlátozni, hogy ne veszélyeztessék az EU azon nemzetközi vállalásának teljesítését, amely szerint 2030-ra hazai szinten legalább 40%-kal csökkenti az üvegházhatású gázok kibocsátását az 1990-es szinthez képest.

A javaslat ritkább, a jelenlegi évenkénti helyett ötévenkénti megfelelés-ellenőrzést ajánl, ami csökkenti a tagállamokra és az Európai Bizottságra háruló adminisztratív terheket. A vállalkozások, köztük a kis- és középvállalkozások, illetve a mikrovállalkozások esetében nincs közvetlen adatszolgáltatási kötelezettség, sem más adminisztrációs következmény.

A javaslat címzettjei a tagállamok mint intézményi szereplők. A javasolt politikát nemzeti szinten kell végrehajtani, így az elsősorban a tagállamok nemzeti közigazgatási rendszerét érinti. A tagállamok által végrehajtott nemzeti szintű intézkedések jellegüktől és hatókörüktől függően különböző érdekelt feleket érinthetnek a szóban forgó ágazatokban.

A további hatások az adott országban alkalmazott nemzeti szakpolitikák és intézkedések függvényében fognak alakulni.

1.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

Tüntesse fel a javaslat/kezdeményezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

1. mutató: Az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokból származó ÜHG-kibocsátások csökkenésének szintje.

2. mutató: A kibocsátások csökkenésének szintje a tagállamokban.

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

A tagállamoknak 2030-ig kell teljesíteniük nemzeti kibocsátáscsökkentési célkitűzéseiket. Életbe kell léptetniük a javaslatban szereplő követelményeknek való megfeleléshez szükséges nemzeti szintű szakpolitikákat és intézkedéseket, valamint jogi és igazgatási rendelkezéseket. A Bizottság feladata a 2020 utáni időszakra vonatkozó megfelelő végrehajtási intézkedések megalkotása.

1.5.2. *Az uniós részvételből adódó többletérték*

Az éghajlatváltozás határokon átnyúló probléma. Mivel a javasolt fellépés célja az egyes tagállamok önálló fellépésével nem érhető el megfelelően, az éghajlat-politika európai, és lehetőség szerint világszintű összehangolására van szükség, tehát az uniós részvétel a szubszidiaritás elve alapján indokolt. A Párizsi Megállapodást az EU és a tagállamok közösen hajtják végre. A közös fellépés lehetővé teszi az EU számára, hogy az ambiciózus környezetvédelmi célkitűzés megvalósítása során figyelembe vegye a méltányosság és a hatékonyság kérdését is. Az Európai Uniónak az éghajlatváltozással kapcsolatos hatáskörét az EUMSZ 191–193. cikke erősíti meg.

1.5.3. *Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága*

Miközben a jelenlegi közös kötelezettségvállalási határozat végrehajtása még a korai szakaszánál tart, már most kijelenthető, hogy a benne rögzített tagállami vállalások – legalább részben – eredményesen ösztönöztek olyan új nemzeti szakpolitikák és intézkedések végrehajtására, amelyek a határozat szabályozási területén elősegítik az ÜHG-kibocsátás tényleges csökkenését. Ezt a hatást erősíti az a körülmény, hogy elfogadása több más, az EU éghajlat- és energiapolitikájához tartozó kezdeményezés útjára indításával együtt, egy „2020-as kezdeményezéscsomag” keretében történt, párhuzamosan például az energiahatékonyság vagy a megújuló forrásból előállított energia területén kitűzött célokéval. A határozat hatálya alá tartozó gazdasági ágazatok közül többen, például az épületek, a közlekedés, a mezőgazdaság és a hulladékgazdálkodás területén az eddig elért kibocsátásmérséklés jelentős mértékben tudható be olyan tényezőknek, mint például a technológiaváltás, amelyeket befolyásol a „2020-as kezdeményezéscsomagon” alapuló szakpolitikai fellépés. Összességében véve elmondható, hogy a közös kötelezettségvállalási határozat hatására a tagállamok aktívabban kezdtek törekedni az érintett ágazatokból származó kibocsátás csökkentésére irányuló új intézkedések bevezetésére és optimalizálására. Az értékelés megállapította, hogy a közös kötelezettségvállalási határozat adminisztratív szempontból csekély többletterhet jelentett a tagállamok szintjén, ugyanakkor uniós szinten adott esetben lehetőség van a kapcsolódó igazgatási költségek csökkentésére.

1.5.4. *Egyéb releváns eszközökkel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergia*

A javaslat a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatok esetében 2030-ig folytatja a jelenlegi uniós közös kötelezettségvállalási mechanizmust, és szerves részét képezi a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretnek, valamint a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előretekinthető éghajlat-politika Bizottság által kidolgozott keretstratégiájának. Hozzájárul különösen az energiaunió negyedik dimenziójának, a gazdaság dekarbonizációjának a megvalósításához.

A javaslat összhangban áll az energiaunióra vonatkozó csomag más részeivel, például az épületek energiahatékonyságára nagy hangsúlyt helyező energiahatékonysági csomaggal, a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomaggal, valamint a közlekedési ágazat dekarbonizációjára irányuló kezdeményezéssel.

A tagállamok felelnek a kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges szakpolitikák és intézkedések végrehajtásáért, melyek közül egyesek várhatóan hozzájárulnak majd az EU megújuló energiával és energiahatékonysággal kapcsolatos vállalásainak teljesítéséhez is.

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

X A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik

- ☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: 2021-től 2030-ig
- ☐ Pénzügyi hatás: 2019-től 2031-ig

☐ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik

Beindítási időszak: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig

azt követően: rendszeres ütem.

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)²⁵

X Bizottság általi **közvetlen irányítás**

- ☐ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét
- ☐ végrehajtó ügynökségen keresztül

☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal

☐ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

- ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek
- ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségek (nevezze meg)
- ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap
- ☐ a költségvetési rendelet 208. és 209. cikkében említett szervek
- ☐ közjogi szervek
- ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak
- ☐ a valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek
- ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.
- *Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.*

Megjegyzések

A javaslat a jelenleg hatályos 406/2009/EK határozatban (közös kötelezettségvállalási határozat) a tagállamokra vonatkozóan meghatározott nyomkövetési és jelentéstételi kötelezettségeket és a Bizottságra vonatkozó irányítási feladatokat veszi át. A Bizottságot ezután is az Európai Környezetvédelmi Ügynökség támogatja a tagállamok által a javaslat szerinti kötelezettségeik teljesítésében elért eredmények nyomon követésében.

²⁵

Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_hu.html

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek

Az elért eredmények nyomon követése és a megfelelés értékelése a részben a közös kötelezettségvállalási határozat által, részben pedig a nyomonkövetési mechanizmusokról szóló (525/2013/EU) rendelet és végrehajtási rendelkezései által meghatározott meglévő átfogó nyomonkövetési, jelentéstételi és ellenőrzési keretre támaszkodik. A javaslat átveszi a közös kötelezettségvállalási határozatban meghatározott hatékony jelentéstételi és megfelelés-ellenőrzési ciklust. A tagállamoknak a 2021-től 2030-ig tartó időszak minden egyes évében teljesíteniük kell majd az éves kibocsátási határértékekből és a lineáris pályából fakadó követelményeket, a megfelelés tényleges ellenőrzésére azonban – az eddigi évenkénti ellenőrzés helyett – csupán ötévente kerül sor.

Annak biztosítása érdekében, hogy a megfelelés értékelése pontos adatok alapján történjen, a Bizottság továbbra is ellenőrizni fogja a tagállamok által benyújtott ÜHG-kibocsátás-nyilvántartásokat. A benyújtott információk átláthatóságának, pontosságának, következetességének, összehasonlíthatóságának és teljességének ellenőrzését a jövőben is az Európai Környezetvédelmi Ügynökség koordinálja.

Megmarad az a jelenlegi követelmény, hogy a tagállamoknak két évente be kell számolniuk az e javaslatból fakadó kötelezettségeik teljesítése érdekében követett politikájukról és az ebből a célból meghozott intézkedéseikről, valamint kibocsátás-előrejelzéseikről.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.2.1. Felismert kockázat(ok)

A tagállamok nem tesznek eleget vagy nem tesznek időben eleget az éves ÜHG-kibocsátásukra vonatkozó jelentéstételi kötelezettségüknek.

2.2.2. A működő belső kontrollrendszerrel kapcsolatos információk.

A tagállamok ÜHG-kibocsátásaira vonatkozó, a nyomonkövetési mechanizmusokról szóló rendeletben meghatározott meglévő és bevált éves jelentéstételi rendszernek köszönhetően olyan eljárások vannak érvényben, amelyek biztosítják, hogy a kibocsátási jelentések időben beérkezzenek, és a jelentéstételi kötelezettségeit nem teljesítő tagállamok segítséget kapjanak.

2.2.3. Az ellenőrzések költsége és haszna, a várt hibaarány értékelése

A hibaarány ebben a kontextusban nem értelmezhető.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket.

A tagállamok által a javaslat szerinti kötelezettségeik teljesítésében elért eredmények nyomon követése az ÜHG-kibocsátásokra vonatkozó éves tagállami jelentések minőségbiztosítását és minőség-ellenőrzését szolgáló meglévő és bevált rendszeren alapul. Ez biztosítja, hogy a bejelentett kibocsátási adatokkal kapcsolatos hiányosságok és szabálytalanságok kezelése és korrekciója még a megfelelés-ellenőrzés előtt időben megtörténjen.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

- Jelenlegi költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
		diff./nem diff. ²⁶	EFTA-országoktól ²⁷	tagjelölt országoktól ²⁸	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
2	34.02.01 ²⁹	diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
2	07.02.06 ³⁰	diff.	IGEN	IGEN	IGEN	NEM
5	34,01 %	nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

- Létrehozandó új költségvetési tételek: **Tárgytalan**

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Megnevezés.....]	diff./nem diff.	EFTA-országoktól	tagjelölt országoktól	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	[XX.YY.YY.YY]		IGEN/ NEM	IGEN/ NEM	IGEN/ NEM	IGEN/NEM

²⁶ Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

²⁷ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

²⁸ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

²⁹ Az Unió üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentése (mérséklés)

³⁰ Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség számára folyósított támogatás.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

]

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyre)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám	Fenntartható növekedés: természeti erőforrások
---	-------------	---

FŐIGAZGATÓSÁG: Éghajlatpolitikai Főigazgatóság			2017. év	2018. év	2019. év	2020. év				ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok										
34 02 01	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)			0,900					0,900
	Kifizetési előirányzatok	(2)			0,540	0,360				0,900
07 02 06	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)			0,200	0,200				0,400
	Kifizetési előirányzatok	(2a)			0,200	0,200				0,400
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ³¹										
Költségvetési tétel száma			(3)							
Az Éghajlatpolitikai Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN					1,100	0,200				1,300

³¹ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3			0,740	0,560					1,300
--	--------------------------	-------------	--	--	-------	-------	--	--	--	--	-------

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)			1,100	0,200				1,300
	Kifizetési előirányzatok	(5)			0,740	0,560				1,300
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN			(6)							
A többéves pénzügyi keret 2. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6			1,100	0,200				1,300
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6			0,740	0,560				1,300

Amennyiben a javaslat/kezdeményezés több fejezetet is érint:

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)								
	Kifizetési előirányzatok	(5)								
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN			(6)							
A többéves pénzügyi keret 1–4. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN (Referenciaösszeg)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6			1,100	0,200				1,300
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6			0,740	0,560				1,300

A javasolt intézkedések a LIFE pénzügyi keretösszegéből kerülnek végrehajtásra, kisebb mértékben az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által, a 2014–2020 közötti időszak többéves pénzügyi keretében megállapítottak szerint.

A többéves pénzügyi keret fejezete	5	„Igazgatási kiadások”						
---	----------	------------------------------	--	--	--	--	--	--

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2017. év	2018. év	2019. év	2020. év				ÖSSZESEN
FŐIGAZGATÓSÁG: Éghajlatpolitikai Főigazgatóság									
• Humánerőforrás		0,402	0,402	0,606	0,606				2,016
• Egyéb igazgatási kiadások				0,015	0,015				0,030
Éghajlatpolitikai Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046
--	---	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2017. év	2018. év	2019. év	2020. év				ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	0,402	0,402	1,721	0,821				3,346
	Kifizetési előirányzatok	0,402	0,402	1,361	1,181				3,346

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását

☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre kerekítve)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ↓			2017. év		2018. év		2019. év		2020. év								ÖSSZESEN	
	TELJESÍTÉSEK																	
	Típus 32	Átlag os költsé g	Szám	Költsé g	Szám	Költsé g	Szám	Költsé g	Szám	Költsé g	Szám	Költs ég	Szám	Költsé g	Szám	Költsé g	Összes ített szám	Összkölt ség
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS																		
– Teljesítés	Szolgáltási	0,900					1	0,900									1	0 900
– Teljesítés	IT-fejlesztése	0,200					1	0,200	1	0,200							2	0,400
– Teljesítés																		
1. konkrét célkitűzés részösszege							2	1,100	1	0,200							5	3,100
2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS																		
– Teljesítés																		
2. konkrét célkitűzés részösszege																		
ÖSSZKÖLTSÉG							2	1,100	1	0,200							3	1,300

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összegzés

☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.

☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyre)

	2017. év	2018. év	2019. év	2020. év				ÖSSZESEN
--	----------	----------	----------	----------	--	--	--	----------

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE								
Humán erőforrás	0,402	0,402	0,606	0,606				2,016
Egyéb igazgatási kiadások			0,015	0,015				0,030
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉNEK részösszege	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE³³ bele nem tartozó előirányzatok								
Humán erőforrás								
Egyéb igazgatási kiadások								
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege								

ÖSSZESEN	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--------------

A humán erőforrással és más igazgatási kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

³³

Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.3.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.

☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	2017 . év	2018 . év	2019. év	2020 . év				
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)								
34 01 01 01 (a központban és a bizottsági képvisleteken)	3	3	4	4				
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)								
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)								
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)								
• Külső munkatársak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve ³⁴								
34 01 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)			1	1				
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél)								
XX 01 04 yy ³⁵	– a központban							
	– a küldöttségeknél							
XX 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatásban)								
10 01 05 02 (AC, END, INT közvetlen kutatásban)								
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)								
ÖSSZESEN	3	3	5	5				

³⁴ az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	Mivel a javaslat a jelenlegi közös kötelezettségvállalási határozat folytatása, az irányítást továbbra is az Éghajlatpolitikai Főigazgatóság jelenlegi, AD besorolású tisztviselői végzik. 2019-től további egy AD besorolású tisztviselőre lesz szükség, aki a tagállami képviselők számára nyújt ügyféltámogatást és a meglévő uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzéknek (összetett és kritikus fontosságú rendszer) a közös kötelezettségvállalási határozathoz kapcsolódó részét fejleszti és kezeli.
Külső munkatársak	Szükség lesz egy szerződéses alkalmazottra (AC), hogy 2019-ben és 2020-ban támogatást nyújtson a jelenlegi és az új közös kötelezettségvállalási határozat közötti átmenet és átfedés időszakában, valamint az új kezdeményezés beindítási szakaszában.

³⁴ AC=szerződéses alkalmazott; AL=helyi alkalmazott; END=kirendelt nemzeti szakértő; INT=kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JED=küldöttségi pályakezdő szakértő.

³⁵ Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

X A javaslat/kezdemenyezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.

☐ A javaslat/kezdemenyezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.

Fejtse ki, miként kell átprogramozni a pénzügyi keretet: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

☐ A javaslat/kezdemenyezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

X A javaslat/kezdemenyezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.

A javaslat/kezdemenyezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

	N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

X A javaslatnak/kezdeményezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.

☐ A javaslatnak/kezdeményezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:

- ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
- ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési tétel:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdeményezés hatása ³⁶						
		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekké bővíthető		
... jogcímcsoport								

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(ek)e)t.

--

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

--

³⁶

A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis a 25 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegeket kell megadni.